Заиста се Аллахов Посланик, алејхисселам, оградио од оних који наричу, који обријају главу и који цепају своју одећу у знак жалости.’“

Ебу Бурде ибн Еби Муса, радијаллаху анху, преноси: „Ебу Муса је имао јаке болове и пао је у несвест, док му је глава била у крилу једне жене из његове породице, а није могао да јој одговори ни на шта. Када се повратио, рекао је: ‘Ја сам чист од онога од чега се и Аллахов Посланик, алејхисселам, оградио. Заиста се Аллахов Посланик, алејхисселам, оградио од оних који наричу, који обријају главу и који цепају своју одећу у знак жалости.’“

[متفق عليه] [صحيح]

Ебу Бурда, радијаллаху анху, прича да је његов отац, Ебу Муса ел-Ешари, радијаллаху анху, тешко оболео и пао у несвест. Његова глава била је у крилу једне жене из његове породице, која је почела да плаче и оплакује га. Није могао да јој одговори због несвестице. Када се освестио, рекао је да се ограђује од онога од чега се и Аллахов Посланик, алејхисселам, оградио, и да се Аллахов Посланик, алејхисселам, оградио од: Оних који гласно наричу: то су они који подижу глас при некој несрећи. Оних који бријају главу: то су жене које бријају косу због несреће. Оних који цепају своју одећу: то су они који цепају своју одећу када их задеси несрећа. Ови поступци потичу из периода незнања (џахилијета). Посланик је наредио стрпљење у време несреће и очекивање награде од Аллаха.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/4849